

Vážení rodiče, prarodiče a také sourozenci dětí naší školy.

Už je to více než měsíc, kdy přestaly děti chodit do školy, kdy začala výuka na dálku, kdy se nám všem úplně změnil život. Byl to pro všechny určitě měsíc dlouhý a nepochybně mimořádně náročný. Kdo z učitelů před jarními prázdninami tušil, že bude učit na dálku, kdo by si kdy z rodičů představil, že bude své dítě sakumprásk učit sám doma? Jako správní učitelé jsme okamžitě začali vymýšlet cestu pro učení na dálku a to všemi možnými způsoby dostupnými pro všechny děti. Většina rodičů si rychle začala opakovat své školní znalosti ☺ a trpělivě pomáhá s učením svým dětem.

Nemáte to mnohdy jednoduché. Víím. Někdy zažíváte neskutečně náročné situace a statečně se s nimi potýkáte. Někdo z rodičů naopak ještě nepochopil, že teď má další život svého dítěte zcela ve svých rukou, že se musí zapojit do spolupráce se školou, že mu škola pomáhá. Pro to pro všechno jsem se rozhodla napsat Vám osobní dopis.

Co ale psát a čím potěšit, když víím, jaké máte mnozí velké starosti, když víím, jak komplikované dny někteří prožíváte? Jak děti někdy neposlouchají. Jak mají své dny a složité potřeby. Jak se někdy nechtějí učit, anebo taky trochu doma pomáhat? A to nemluvím o komplikacích se zaměstnáním, či dokonce s penězi. Dostali jsme se do situace, která je pro nás neznámá, vyžaduje nové kompetence, hodně času, energie, odříkání si a taky vzájemný ohled, vstřícnost a pochopení. Jak tedy napsat dopis v době, kdy každý z nás řeší jiný, mnohdy veliký problém?

Především Vám, **většině** rodičů, chci vyjádřit obdiv nad tím, jak se snažíte být přes všechny komplikace skvělými pomocníky svým dětem. Mám možnost to sledovat prostřednictvím učitelů, dětí, fotografií, videí nebo Vás samotných. Obdivuji Vás, jak spolupracujete s paní učitelkou, panem učitelem nebo asistentkou či vychovatelkou, vychovatelem. Jak posíláte zpět do školy úkoly, fotografie či videa. Jak si dokážete říct, co vše byste si ještě od školy představovali, co by Vám pomohlo, anebo naopak, jak jste schopni spolu s učitelem hledat cestu tam, kde není hned jasné, co dělat a jak. Jste fakt dobří! Vaše dítě má štěstí.

S ohledem na rozmanité a individuální potřeby jednotlivých žáků mojí kolegové, pedagogové Vašich dětí, nadšeně a s láskou připravují stále nové materiály přizpůsobené pro výuku dětí doma. Vymýšlejí postupy, které mohou proces učení zjednodušit, zpestřit. Jejich nasazení a zápal pro to, aby Vaším dětem a Vám připravili ty nejlepší podmínky, je obdivuhodný. Jsem na ně opravdu pyšná. Však jsem také už několikrát od Vás i v poslední době slyšela, jak máte prima, nebo bezva, nebo skvělou paní učitelku. Jak Vám připravuje škola zajímavé hry, soutěže a nápady pro volný čas strávený s Vaším dítětem.

Vím, že krásné chvíle s dětmi jsou vykoupeny Vaší dřinou, pokusy a omyly, vyčerpáním, otázkami, zda to všechno má cenu. Má to cenu, právě pro ty krásné chvílky. Aby těch krásných chvilky bylo co nejvíc, budeme se ve škole snažit dál vymýšlet co možná nejlepší a nejpříhodnější nápady, úkoly, hry... Kdyby však Vás doma napadlo, čím byste mohli potěšit ostatní děti a jejich rodiče, nebo čím dalším bychom mohli přispět my pedagogové ke společné práci s Vaším dítětem, neváhejte nám Váš nápad libovolnou cestou sdělit. Pokusíme se ho realizovat. Už teď děkujeme a těšíme se na další dětské obrázky, úkoly, vtipy, legrácky, vyluštěné tajenky, videa a video-setkání, na další spolupráci! Těšíme se na Vás!

Jsem přesvědčena o tom, že nejrady byste slyšeli datum, kdy přesně půjdou děti do školy. A za jakých podmínek. To zatím opravdu nevím. Je to dáno celkovou situací, a také tím, že jsme internátní škola, tím, že vzděláváme komplikovaně postižené děti. Věřte ale, že pokud to jen trochu situace umožní, jsme připraveni školu ihned otevřít a včas Vás o tom informovat.

Mně samotné v těžkých chvílích hodně pomáhá, mimo jiné, těšit se a dělat někomu radost. A tak jsem si řekla, že se o to těšení podělím s Vámi. Těšme se spolu na to, až se uvolní karanténní opatření, až vědci najdou ten správný lék, až odložíme roušky a uvidíme zase celý úsměv, až zase půjdeme všichni normálně do práce, děti s rodiči na hřiště, k babičce a dědečkovi, ke kamarádům. Těšme se na všechny obyčejné věci, které jsou nám dnes odepřeny. Těšme se spolu do školy a dělejme si vzájemně radost!

Do té doby, prosím Vás, vydržte! Nemusíte ztrácet hlavu, když se zrovna něco nedaří. Ale nedovolte, aby zrovna Vaše dítě ztratilo kontakt se školou a po návratu to mělo složité a těžké oproti ostatním dětem, které se doma mohou pravidelně učit. Dobře vím, že Vám na Vašich dětech záleží a že uděláte všechno proto, abyste jim co nejvíce pomohli složitou situaci zvládnout.

A Vy, kterým se ještě nepovedlo začít se s dětmi systematicky doma učit, nastavit systém, mluvit či psát si s paní učitelkou, věřte, že nikdy není pozdě! Honem to zařídte! Zavolejte, napište hned! Vždyť to přece děláte pro svoje vlastní dítě.

Rodiče, prarodiče, držím Vám palce ve všem, co musíte nejen v dnešních dnech řešit a překonávat. Držím Vám taky palce, aby se Vám s dětmi dařilo dělat si spolu s námi pedagogy vzájemně radost. Věřte, že každý splněný úkol, každý obrázek, každé další vyprávění o tom, co jste doma dělali, jak jste co zvládli... nás přiblíží ke konci těchto složitých dnů. A navíc potěší hned několikrát – Vás, Vaše děti ale také paní učitelku či pana učitele a samozřejmě také mě. Dělejme si společně radosti a těšme se!

Těším se na Vaše děti a na Vás!

Za všechny zaměstnance školy Martina Michalíková, ředitelka školy

M. Michalíková